

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3718201869
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3718201869.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobcu E. banka H., a.s., so sídlom V., L. XX, M.: XX XXX XXX, proti žalovanému M. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. Y., J. XXX/XX, o zaplatenie 5.228,36 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 26. novembra 2018, č.k. 5Csp/66/2018- 140, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej výrokovej časti a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 5.228,36 eur, úrok 148,80 eur a úrok z omeškania vo výške 1,90 eur, ako aj úrok z omeškania 5% ročne z nezaplatennej istiny 5.228,36 eur od 18.05.2018 do zaplatenia a úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 148,80 eur od 18.05.2018, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi, do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 5.228,36 eur, vyčíslený úrok 148,80 eur, vyčíslený úrok z omeškania 1,90 eur, úrok 10,90 % ročne z nezaplatennej istiny 5.228,36 eur od 18.05.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 5.228,36 eur od 18.05.2018 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 148,80 eur od 18.05.2018 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 28.04.2016 žalovaný ako dlžník požiadal žalobcu ako veriteľa o poskytnutie úveru vo výške 1.000,- eur s dobou splácania 2 roky. Dňa 04.05.2016 uzatvoril žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 6.200,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s 10,90 % ročným úrokom v pravidelných 96-tich mesačných splátkach po 96,96 eur so splatnosťou splátky v 12. deň kalendárneho mesiaca a termínom splatnosti 1. splátky dňa 12.05.2016 a konečnou splatnosťou úveru dňa 12.04.2024. Výška RPMN bola stanovená na 13,35 %, priemerná RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy na 15,37 % a celková čiastka, ktorú musel žalovaný zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom) bola stanovená na 9.618,16 eur. Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 17.05.2018 žalobca oznámil žalovanému, že v dôsledku neplnenia si povinností vyplývajúcich z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 04.05.2016, ani po opakovaných upozorneniach, žalobca (veriteľ) vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru ku dňu 17.05.2018 a požiadal žalovaného uhradiť dlh vo výške 5 439,06 eur s príslušenstvom, najneskôr do

27.08.2018. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka; 1 ods. 2, § 2 písm. a), písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení v čase uzatvorenia zmluvy; § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, § 53 ods. 5, ods. 9, § 54 ods. 1, § 488, § 517 ods. 1, 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka; § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že v predmetnej právnej veci dňa 04.05.2016 uzavrel žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorou vznikol medzi stranami sporu právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Zmluvou sa žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti zaviazal poskytnúť žalovanému ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi peňažné prostriedky a žalovaný sa tieto zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach. V prejednávanej veci ide jednoznačne o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tiež mal súd za preukázané, že žalovaný úver riadne čerpal, avšak porušil svoju povinnosť splátky úveru riadne a včas uhrádzať, a preto žalobca využil svoje zákonné oprávnenie a po predchádzajúcich upozorneniach vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 17.05.2018. Nakoľko bolo preukázané, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške istiny 6.200,- eur, pričom do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru uhradil žalovaný na istinu sumu 971,64 eur, žalobcovi vznikol nárok na rozdiel poskytnutej a uhradenej istiny, t.j. sumy 5.228,36 eur, na ktoré zaplatenie súd žalovaného predmetným rozsudkom zaviazal. Zároveň z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (17.05.2018) žalovaný dlhoval žalobcovi na zmluvných úrokoch sumu 148,80 eur a na úrokoch z omeškania sumu 1,90 eur, na ktoré rovnako súd žalovaného zaviazal, aby tieto žalobcovi zaplatil. Žalovaný tým, že nezaplatil úver riadne a včas, čím nedodrжал platobnú disciplínu, dostal sa do omeškania a žalobcovi vznikol v zmysle § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. aj nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy nezaplatenej istiny ako i zo sumy nezaplatených úrokov odo dňa 18.05.2018, teda odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru, až do zaplatenia. časti o zaplatenie úroku úrok 10,90 % ročne z nezaplatenej istiny 5 228,36 eur od 18.05.2018 do zaplatenia, súd žalobu zamietol, nakoľko nárok na zmluvný úrok v čase po zosplatnení úveru, t.j. od 18.05.2018, nepovažoval za dôvodný. Riadny úrok bol v zmluve dohodnutý medzi stranami sporu do konečnej splatnosti úveru. V danom prípade došlo k splatnosti celej dlžnej sumy ku dňu 17.05.2018. Pokiaľ žalovaný neuhradil dlžnú sumu tak ako sa zmluvne zaviazal, vzniká žalobcovi po splatnosti úveru voči nemu už iba nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Od splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi stranami sporu. Súd mal za to, že keďže došlo k zmene záväzku, ktorá zmena bola privodená omeškaním spotrebiteľa a súčasne predčasným zosplatnením úveru zo strany veriteľa, pôvodný stav netrvá (stav trvania záväzku pred zosplatnením úveru), pričom zmena záväzku prináša aj zmenu pomerov plnenia a aktivuje režim omeškania v spojení s využitím práva podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. K predčasnému zosplatneniu záväzku došlo konaním veriteľa. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a spláca, za čo patrí veriteľovi úrok. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Veriteľ teda navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v

právne súladnom stave, je táto právne úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 a ods. 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Dohoda o uplatnení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Hoci žalobca mal neúspech v nepatrnej časti, nepriznanie zmluvného úroku z istiny po zosplatnení, súd mu priznal náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v rozsahu 100 %, o výške ktorých trov rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

2. Proti tomuto rozsudku, a to v zamietajúcej výrokovej časti, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považoval za nesprávny a odôvodňoval odvolanie tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Mal za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Poukázal na ust. § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka i komentár IURA Edition. Pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov má veriteľ nárok jednak na úrok z úveru a jednak na úrok z omeškania. Úprava úroku z omeškania, ako aj úroku z úveru je podporná, a preto je rozhodujúce, ako sa strany dohodli v zmluve. Tvrdenie, že po zosplatnení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá podľa žalobcu oporu v právnych predpisoch. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017. Obsahom záväzku dlžníka z úveru je nielen vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky - úver, ale aj úroky. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. V zmysle § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšie ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Ďalej poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/23/2017-92 zo dňa 29.11.2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/193/2017-88 zo dňa 07.12.2017, ako aj na ďalšie rozhodnutia súdov. Úrok z úveru je v podstate cena za používanie poskytnutých peňažných prostriedkov, preto má dlžník zásadne povinnosť platiť tento úrok za skutočnú dobu ich používania, t. j. až do doby skutočného vrátenia úveru veriteľovi, pokiaľ si strany zmluvy o úvere nedohodli niečo iné. Rozhodovacia prax a aj právna literatúra je jednotná v tom, že úroky dohodnuté pri poskytnutí peňažnej pôžičky alebo úveru predstavujú odmenu za používanie požičanej istiny. Pokiaľ sú dohodnuté úroky odmenou za používanie istiny, úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškanie s platením istiny a na rozdiel od dohodnutého úroku ich môže veriteľ požadovať, aj keby neboli zmluvne dohodnuté tak, ako vyplýva z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Využitie práva veriteľa na zosplatnenie mení len splatnosť úveru, t. j. peňazí, nie ich cenu vyjadrenú v úroku a nemôže samo o sebe veriteľovi privodiť zhoršenie jeho práv. Zmluvné úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, predstavujú cenu úveru a dlžník je povinný ich platiť od okamihu reálneho poskytnutia peňazí až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Na rozdiel od toho úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškanie so splatením istiny a veriteľ ich môže požadovať i keď neboli dojednané. Pri tom platí, že môžu existovať popri sebe. Poukázal tiež na návrh zákona č. 106/2014 Z. z., ktorým sa v roku 2013 mal meniť a dopĺňať Občiansky zákonník, pričom sa ním navrhovalo doplnenie ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, kde sa mala pripojiť veta, že úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565. Takáto navrhovaná úprava však nebola prijatá a preto uvedený zákon č. 106/2014 Z. z. a ani iná zákonná novelizácia alebo iné obdobné ustanovenie odopierajúce veriteľovi nárok na zmluvné úroky po zosplatnení dlhu neobsahujú. Na ďalšiu podporu uviedol aj argumentáciu k rozhodnutiu, ktoré prezentuje iný názor s vecným odôvodnením, a to k rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR 4Obo 143/98, kde poukázal na to, že nešlo o rozhodnutie vo veci samej. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a vyhovel žalobe žalobcu a zaviazal žalovaného na úhradu dlžnej sumy do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň si uplatnil trovy konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej výrokovej časti a výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu, v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovie, ktorý odvolaním žalobca nenapadol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť.

6. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby v časti týkajúcej sa zmluvného úroku vo výške 10,90 % ročne z nezaplatenej istiny od 18.05.2018 do zaplatenia, súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobcovi neprináležia zmluvne dohodnuté úroky z úveru vo výške 10,90% ročne z istiny, ale len úroky z omeškania. Poukázal na rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia spočívajúci v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a spláca, za čo patrí veriteľovi úrok. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Uviedol, že ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom.

7. Odvolací súd považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné:

8. Uzavretý zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným na základe zmluvy o úvere zo dňa 04.05.2016 je potrebné, aj podľa názoru odvolacieho súdu, posudzovať ako spotrebiteľský zmluvný vzťah. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že na základe zmluvy o úvere poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 6200,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 96,96 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný si neplnil svoju povinnosť vyplývajúcu z uzatvorenej zmluvy o úvere, napriek výzve nezaplatil omeškané splátky riadne a včas, žalobca ku dňu 17.05.2018 úver zosplatnil.

9. Odvolací súd má za to, že v predmetnej veci súd prvej inštancie správne uzavrel, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). V zhode s názorom súdu prvej inštancie, odvolací súd opakuje, že po zosplatnení úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver súdu prvej inštancie je správny, pretože nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, a preto niet ani dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V prípade mimoriadnej splatnosti tak veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi. Nemá preto právo na úroky ako odplatu za užívanie istiny, keďže dlžník ju už užívať nemôže.

10. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy.

11. Zosplatnením úveru nastáva predčasná splatnosť úveru, dochádza teda k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Odvolací súd preto uzavrel, že v predmetnej veci má žalobca nárok po zosplatnení len na úroky z omeškania a nie na dohodnuté zmluvné úroky, ako uviedol aj súd prvej inštancie.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej výrokovej časti a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní úspešný. Žalovanému však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).